

Alfréd Teller

Alfréd Teller se narodil 14. července roku 1932 v Pelhřimově. Jeho rodiče byli smíšeného náboženství – matka katolička a otec žid. Tellerovi žili v Černovicích u Tábora, kde pracoval otec jako městský zvěrolékař. Matka se starala o děti a domácnost. V roce 1936 se narodil bratr Jiří.

Roku 1939 byla z obecního úřadu v Černovicích ukradena nacistická vlajka. Po vyšetření krádeže obvinili a odvedli pět občanů Černovic, spolu s nimi i otce malého Alfreda pana Emila Tellera. Ovšem náboženství v tomto případě pravděpodobně nesehrálo žádnou roli. Starosta a tajemník města chtěli na post pana Tellera dosadit vlastního německého zvěrolékaře. Emil Teller se po pár měsících strávených v budově tábořského gestapa dostal do Prahy na „Pečkárnu“, do Drážďan, do Oranienburgu a následně byl převezen až do koncentračního tábora v Ravensbrücku, kde také v roce 1941 zemřel.

Předtím než mladý Alfréd dovršil třinácti let, musel se dostavit na tábořskou Střelnici, aby se přihlásil k transportu do Terezína. Zde mu bylo sděleno, co si má sbalit a na kdy se má připravit. Ale než k samotnému transportu došlo, druhá světová válka skončila.

Alfréd Teller absolvoval první třídu, ale do druhé třídy už nemohl kvůli židovskému původu nastoupit. Základní znalosti a vědomosti tady získal od své maminky a učitelů z okolí, kteří ho občas navštěvovali. Po konci druhé světové války pak studoval měšťanskou školu. Od tercie navštěvoval Reálné gymnázium v Táboře, kde také úspěšně složil i maturitní zkoušku.

Ve svých 18 letech nastoupil do povinné vojenské služby, kde absolvoval i zdravotnický kurz. Následně sloužil jako hlídač na československých hranicích. Po dvou letech vojny se vrátil zpět do rodných Černovic. Odtud dojížděl do Kamenice nad Lipou, kde pracoval v Průmyslovém podniku na pozici zásobovače. Postupně povýšil na vedoucího černovické provozovny, kde zůstal až do svého důchodu. Po otevření Židovského památníku v Černovicích v roce 2012 působil jako jeho správce.

V roce 1945 Alfréd Teller poznal svou manželku Vlastu, rozenou Kadlecovou. Mají dva syny a dvě vnoučata. Během školních let se věnoval také sportu. Hrál volejbal a fotbal za Černovice, během gymnaziálních let házel oštěpem. Nyní mezi jeho záliby patří čtení a sledování sportu.